

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης → georgemessaris@gmail.com

Η 12η Φεβρουαρίου είναι η 43η ημέρα του έτους κατά το Γρηγοριανό ημερολόγιο. Υπολείπονται 322 ημέρες (323 σε δίσεκτα έτη).

Αργίες και εορτές

Flag of the United States.svg ΗΠΑ - Ημέρα του Λίνκολν, Μιαμάρ - Ημέρα της Ένωσης

Ορθόδοξη Εκκλησία

Μελετίου Αντιοχείας (†381)

Γεγονότα

1502 - Ο Βάσκο ντα Γκάμα αναχωρεί από τη Λισαβόνα της Πορτογαλίας για το δεύτερο ταξίδι του στην Ινδία.

1541 - Ο Πέδρο ντε Βαλδίβια ιδρύει την πόλη Σαντιάγο στη Χιλή.

1818 - Ο Μπερνάρδο Ο' Χίγκινς εγκρίνει επίσημα την ανακάλυψη της ανεξαρτησίας της Χιλής κοντά στην Κονσεπσιόν.

1832 - Ο Ισημερινός προσαρτά τα νησιά Γκαλαπάγκος.

1944 - Βυθίζεται στα ανοικτά του Σουνίου το ατμόπλοιο Όρια, με θύματα πάνω από 4.000 Ιταλούς αιχμαλώτους πολέμου.

1945 - Υπογράφεται η Συμφωνία της Βάρκιζας μεταξύ της κυβέρνησης του Νικολάου Πλαστήρα και αντιπροσώπων του Ε.Α.Μ.

1947 - Ο Κριστιάν Ντιόρ παρουσιάζει το «New Look», βοηθώντας το Παρίσι να ανακτήσει τη θέση του ως πρωτεύουσα του κόσμου της μόδας.

1977 - Συνομολογείται στη Βιέννη η συμφωνία Μακαρίου-Ντενκτάς επί του Κυπριακού. Δύο χρόνια αργότερα θα την διαδεχθεί η συμφωνία Κυπριανού-Ντενκτάς.

1993 - Ένα από τα πιο απίστευτα εγκλήματα στην ιστορία, λαμβάνει χώρα στο Λίβερπουλ της Αγγλίας, καθώς ο 2χρονος Τζέιμς Μπάλτζερ κακοποιείται και δολοφονείται στις ράγες του τρένου. Οι δύο δολοφόνοι ήταν οι δεκάχρονοι Τζον Βέναμπλς και Ρόμπερτ Τόμσον.

2019 - Με τη Συμφωνία των Πρεσπών επιλύεται το χρόνιο πρόβλημα ονομασίας της προσωρινά αποκαλούμενης «πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας» (πΓΔΜ), η οποία ονομάζεται επισήμως πλέον Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας.

Γεννήσεις

1809 - Κάρολος Δαρβίνος, Άγγλος φυσιοδίφης

1809 - Αβραάμ Λίνκολν, 16ος πρόεδρος των Η.Π.Α.

1890 - Κώστας Ουράνης, Έλληνας συγγραφέας

1923 - Φράνκο Τζεφφρέλι, Ιταλός σκηνοθέτης

1925 - Γεώργιος Κουμάντος, Έλληνας νομικός

1933 - Κώστας Γαβράς, Έλληνας σκηνοθέτης

1941 - Λιλάντα Λυκιαρδοπούλου, Ελληνίδα ηθοποιός

1943 - Μάνφρεντ Σέφερ, Αυστραλός ποδοσφαιριστής

1954 - Ευάγγελος Μπασιάκος, Έλληνας πολιτικός

1954 - Τζίμης Πανούσης, Έλληνας τραγουδοποιός

1982 - Λούης Τσάτουμας, Έλληνας αθλητής

2001 - Γιώργος Λιάβας, Έλληνας ποδοσφαιριστής

Θάνατοι

901 - Αντώνιος Β΄, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

1804 - Ιμμάνουελ Καντ, Γερμανός φιλόσοφος

1816 - Ιωάννης Δεληγιάννης, Έλληνας προεσός

1853 - Νικόλαος Κριεζώτης, Έλληνας πολιτικός

1873 - Σπυρίδων Τρικούπης, Έλληνας πολιτικός και ιστορικός

1911 - Γκόνορ Γιώτας, Έλληνας Μακεδονομάχος

1932 - Θεόδωρος Κάστανος, Έλληνας παιδαγωγός

1961 - Αθανάσιος Τραχίλης, Έλληνας πολιτικός

1963 - Χρήστος Γιαννακόπουλος, Έλληνας θεατρικός συγγραφέας και σεναριογράφος

1979 - Ζαν Ρενουάρ, Γάλλος σκηνοθέτης

1980 - Γεωργία Βασιλειάδου, Ελληνίδα ηθοποιός

1992 - Φάνης Χνός, Έλληνας ηθοποιός

2004 - Θόδωρος Πολυκανδριώτης, Έλληνας συνθέτης

2008 - Παναγιώτης Κοσιώνης, Έλληνας πολιτικός

2011 - Κωνσταντίνος Κοσμοπούλος, Έλληνας πολιτικός

2012 - Βασίλειος Μαντζώρης, Έλληνας πολιτικός

2016 - Γιάννης Καλαϊτζής, Έλληνας σκιτσογράφος

Μια νέα αρχή - 2

Το οχηματαγωγό «Άγιος Γεράσιμος» που τις δεκαετίες του 1960 και 1970 έκανε τα δρομολόγια Σάμη-Πάτρα.

Το μακρινό μου ταξίδι για τους Αντίποδες άρχισε στις 24 του Γενάρη του 1970.

Ήταν δύσκολα εκείνα τα χρόνια. Οι καταστροφικοί σεισμοί του 1953 είχαν καταρρακώσει την οικονομία του νησιού και είχαν ανοίξει και πάλι τους δρόμους της μετανάστευσης. Η προηγούμενη μαζική φυγή από τη δοκιμαζόμενη Κεφαλλονιά, αλλά και πολλές άλλες περιοχές της Ελλάδας, είχε γίνει στα τέλη της δεκαετίας του 1940 μετά τη λαίλαπα που σκόρπισε ο πόλεμος, η κατοχή και ο αναθεματισμένος εμφύλιος.

Τα επανωτά κτυπήματα είχαν φέρει την απόγνωση και η απόγνωση τη φυγή!

Ένωθα και εγώ αυτή την ανάγκη της φυγής. Όσο και αν αγαπούσα τον τόπο που είδα το φως της ζωής, η ζωή πρόσταζε άλλα, κόντρα στα συναισθήματα. Τα όνειρα νικούσαν κατά κράτος αυτά που πρόσταζε η καρδιά σου.

Εκείνη λοιπόν την ημέρα του Γενάρη με τη βαλίτσα μου γεμάτη με λιγοστά προσωπικά είδη, μερικά βιβλία, δυο-τρεις δίσκους των 45 στροφών του Έλβις Πρίσλεϊ και πολλά, πάρα πολλά όνειρα είχα ξεκινήσει με το λεωφορείο -ήταν θυμάμαι ένα Μερσεντές (οι Γερμανοί είχαν βάλει και στη φυγή μου το δάκτυλό τους!)- από το Αργοστόλι για το μεγάλο ταξίδι προς τον άγνωστο νότο, τη μακρινή Αυστραλία.

Διασχίσαμε τη μεγάλη γέφυρα του Αργοστολίου, σήμα κατατεθέν της πόλης, και πήραμε το δρόμο για τη Σάμη από όπου το οχηματαγωγό θα μας μετέφερε στην Πάτρα. Ο δρόμος κακοτρόχαλος και σα να μην έφταναν οι λακούβες, το χιόνι που είχε πέσει τη νύκτα στα ψηλά βουνά της Κεφαλλονιάς είχε μετατρέψει το οδόστρωμα σε... ναρκοπέδιο, κρύβοντας τις πέτρες που καθημερινά κατακυλούσαν από τα ψηλότερα!

Στη Σάμη, το σημαντικό λιμάνι της Κεφαλλονιάς, φτάσαμε με καθυστέρηση δύο περίπου ωρών. Το οχηματαγωγό, το «Άγιος Γεράσιμος», μας περίμενε γιατί είχε ειδοποιηθεί.

Επιβιβαστήκαμε γρήγορα και ο απόπλους για το ταξίδι προς την Πάτρα δεν άργησε.

Ο καιρός βαρύς. Έριχνε χιονόνερο που πάγωνε ακόμα περισσότερο το συναισθηματικό μου κόσμο! Παρά το τσουχτερό κρύο εγώ εκεί στην κουπαστή παρακολουθούσα όλη τη διαδικασία του απόπλου. Η άγκυρα σηκώθηκε, τα παλαμάρια λύθηκαν και το μικρό οχηματαγωγό άρχισε να απομακρύνεται από το λιμάνι.

Μέσα σε λίγα λεπτά η Σάμη ήταν μια μικρή

πινελιά πάνω στο θολό σκηνικό που η παλέτα του καιρού είχε ζωγραφίσει!

Έριξα μια τελευταία ματιά στο νησί μου και μπήκα στη μικρή ζεστή αίθουσα του πλοίου. Η διαφορά θερμοκρασίας ήταν καλοδεχούμενη αλλά ανίκανη να ζεστάνει την παγωμένη ψυχή μου.

Τρεις και κάτι ώρες αργότερα φάνηκε η Πάτρα και μετά από λίγο το καράβι έδεσε στο λιμάνι της Αχαϊκής πρωτεύουσας.

Αποβιβαστήκαμε γρήγορα και αρχίσαμε το επόμενο σκέλος του ταξιδιού προς την Αθήνα από την παλιά λεγόμενη Εθνική Οδό Αθηνών-Πατρών που κάθε άλλο από... Εθνική ήταν. Περνούσε τότε από όλα τα χωριά και τις κωμοπόλεις. Ήταν μιας λωρίδας ανά κατεύθυνση, χωρίς διάζωμα και ολισθηρή που την καθιστούσαν άκρως επικίνδυνη. Οι καπάτσοι οδηγοί της εποχής κατάφερναν να μας μεταφέρουν με ασφάλεια στον προορισμό μας. Ένα πραγματικό κατόρθωμα!

Λίγο πριν την Κόρινθο, μια απαραίτητη στάση για φαγητό και ξεμούδιασμα. Για να είμαι ειλικρινής χρειαζόμασταν περισσότερο το ξεμούδιασμα αφού από το αδιάκοπα ταρακουνήματα το στομάχι ζητούσε περισσότερο μια δραμαμίνη παρά φαγητό!

Επιβιβαστήκαμε και πάλι στο λεωφορείο και συνεχίσαμε το ταξίδι προς το «κλεινόν άστυ». Περνώντας πάνω από τη γέφυρα της Διώρυγας της Κορίνθου ο οδηγός έκοψε ταχύτητα για να θαυμάσουμε τη θέα. Αυτό έκαναν σχεδόν όλοι οι οδηγοί σε μια προσπάθεια να προσθέσουν και λίγη περιγητική χροιά στο ταξίδι!

Το φως της ημέρας είχε αρχίσει να υποχωρεί. Ο οδηγός μας ανακοίνωσε από το μεγάφωνο ότι σε λίγο θα περνούσαμε από την Κακιά Σκάλα...

Η συνέχεια την άλλη εβδομάδα.

Γιώργος Μεσσάρης

Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο ΜΜΕ που φιλοξενεί το δημοσίευμα ή στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση και εγώ θα το μεταβιβάσω: georgemessaris@gmail.com

Οι τελευταίες παραγωγές ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ του Γιώργου Μεσσάρη: 1: «Σκιές Του Χθες» - Ένα οδοιπορικό στα εγκαταλελειμμένα χωριά της Κεφαλλονιάς και της Ιθάκης. Στα ελληνικά με αγγλικούς υπότιτλους. Διατίθεται σε μέμορι στικ. 2: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ - ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Διατίθεται σε DVD σε τέσσερις γλώσσες. Για να τα αποκτήσετε επικοινωνήστε με τον ίδιο στην ηλεκτρονική διεύθυνση georgemessaris@gmail.com